

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203656
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814203656.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, proti žalovanému Q. U., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, XXX XX M. N., toho času nachádzajúcemu sa na neznámom mieste, v konaní zastúpenému A.. M. D., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice II, ako súdom ustanovenou opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS,“ IČO: 42 343 828, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánkova 1526/6, 040 01 Košice, o zaplatenie 1 628,88 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

Zaväzuje žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 159,17 € trov právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku trovy zaplatiť zástupkyňi vedľajšieho účastníka JUDr. Monike Marjanovič.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 1 628,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 628,88 € od 21.02.2010 do zaplatenia, a náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 97,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 190,02 € za dva úkony právnej služby.

Poukázal na to, že so žalovaným uzavrel dňa 27.05.2009 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300022204, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 493,73 €. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach po 91,28 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru a do okamžitej splatnosti úveru uhradil 365,12 €. Žalobca si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru, ktorý mal byť uhradený do 21.02.2010 vo výške 2 373,28 €. Žalovaný túto sumu uhradil len čiastočne vo výške 744,40 €. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania

Keďže žalobu s prílohami a procesnými poučeniami sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a napriek šetreniu sa súdu nepodarilo zistiť ani adresu jeho súčasného pobytu, a teda pobyt žalovaného

súdu nie je známy, súd mu v súlade s ustanovením § 29 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) ustanovil za opatrovníčku A., vyššiu súdnu úradníčku Okresného súdu Košice II, ktorá ho v konaní zastupovala.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky uplatnenej žalobou, pretože žaloba bola doručená súdu dňa 16.04.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, keďže celý dlh sa stal splatným dňa 01.12.2009, keď žalobca zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení z dôvodu, že žalovaný splátky nesplácal v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Poukázal na skutočnosť, že zmluvný vzťah účastníkov konania je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa, avšak vzhľadom k vznesenej námietke premlčania už nepoukazyval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, ktorá je titulom uplatňovaného nároku.

Žalobca sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti.

Opatrovníčka žalovaného sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadrila, na nariadenom pojednávaní sa napriek riadnemu predvolaniu nezúčastnila a svoju neúčasť nijakým spôsobom neodôvodnila.

Vedľajší účastník na strane žalovaného sa na nariadenom pojednávaní napriek riadnemu predvolaniu nezúčastnil a svoju neúčasť nijakým spôsobom neodôvodnil.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Na základe uvedených skutočností súd prejednal vec v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300022204 podpísanej žalobcom 27.05.2009 a žalovaným 21.05.2009 (ďalej len „Zmluva o revolvingovom úvere“) vyplýva, že žalovaný v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 1 493,73 € so splatnosťou na 30 splátok v 18. deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky (vrátane úrokov) 91,28 €, so zmluvnou odmenou (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 1 244,77 €, s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 68,83 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 68,83 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 40,61 %. Zo žiadosti ďalej vyplýva, že poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 739,39 €, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 903,70 €, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu 58,70 % a ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 %.

V bode 6 vyššie citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 1 493,73 € (45 000,00 Sk), splatnosť úveru je 30 splátok v 18. deň v mesiaci, výška mesačnej splátky (vrátane úrokov) je 91,28 € (2 750,00 Sk), zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 1 244,77 € (37 500,00 Sk), ročná percentuálna miera nákladov za úver 63,96 %, ročná úroková sadzba úveru 68,83 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver 40,61 %, poskytnutá čiastka revolvingu má predstavovať sumu 739,39 € (22 275,00 Sk), zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 903,70 € (22 225,00 Sk), predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu 55,38 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 %. Na zmluve, pod bodom 13, je podpis dlžníka: V Plešivci dňa 21.05.2009. Za žalobcu je pečiatka a podpis dňa 27.05.2009.

V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti - zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. V článku 13 ods. 13. 1 Zmluvných dojednaní Zmluvy

o revolvingovom úvere sa okrem iného uvádza, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti: a) všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak; a/alebo b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto Zmluvy o revolvingovom úvere; a/alebo c) je veriteľ oprávnený okamžite vypovedať túto Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom zmluvný vzťah končí dňom doručenia výpovede dlžníkovi. Zo Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, článku 14 ods. 14.1 ďalej vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako a) 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 8 % z výšky dlžnej splátky, a ďalej b) 30 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v čl. 14 ods. 14.1 písm. a) tejto Zmluvy o revolvingovom úvere úhradu zmluvnej pokuty vo výške 13 % z výšky dlžnej splátky. Podľa článku 14 ods. 14.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, v prípade omeškania dlžníka s úhradou záväzkov, ktoré sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) tejto Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1 úhradu zmluvnej pokuty vo výške 30 % zo sumy nesplatených splátok.

Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300022204 zo dňa 27.05.2009 vyplýva, že dlžníkom je žalovaný a bol mu schválený úver vo výške 1 493,73 € (45 000,11 Sk) so splatnosťou na 30 mesiacov, s mesačnou splátkou 91,28 € (2 749,90 Sk), s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 18.07.2009, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 18.12.2011, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 18. deň, s celkovou výškou úveru 1 493,73 € (45 000,11 Sk), s ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 63,96 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania Zmluvy o revolvingovom úvere 40,61 %, so schválenou výškou revolvingu 820,06 € (24 705,13 Sk), so zvýšením celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 820,06 € (24 705,13 Sk), s výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 91,28 € (2 749,90 Sk), s ročnou percentuálnou mierou nákladov po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 55,38 %, s úverovým limitom 1 493,73 € (45 000,11 Sk), so zmluvnou odmenou za poskytnutie úveru vo výške 1 392,65 € (41 954,97 Sk), s odplatom za poskytnutie služby v zmysle článku 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby 147,88 € (4 455,03 Sk), s ročnou úrokovou sadzbou úveru 68,83 %, so zmluvnou odmenou za poskytnutie každého revolvingu 903,70 € (27 224,87 Sk), s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 67,54 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere 27.05.2009.

Z Karty klienta k Zmluve č. 8300022204 (ďalej len „Karta klienta“) vyplýva, že žalovanému bola dňa 27.05.2009 vyplatená čiastka, a to vrátane revolvingov, vo výške 1 345,85 €, a žalovaný celkovo uhradil formou splátok 1 109,52 €. Z Karty klienta ďalej vyplýva, že žalovaný už splátku č. 5, pôvodne splatnú dňa 18.11.2009, uhradil až dňa 03.03.2010, t.j. až 105 dní (teda viac ako tri mesiace) po jej splatnosti.

Z Oznámenia o zosplatnení zo dňa 01.12.2009 (ďalej len „Oznámenie o zosplatnení“) vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že má omeškané splátky vo výške 273,84 € (aktuálne omeškanie na najstaršej splatnej splátke bolo 74 dní), pričom ak bude v omeškaní s ktoroukoľvek splátkou viac ako tri mesiace a uplynie pätnásť dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je z dôvodu premlčania v zmysle ustanovení § 100 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. decembra 2009, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30. novembra 2009, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka:

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka:

(1) Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1. mája 2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. decembra 2009, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčať právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaný vystupoval v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, zatiaľ čo žalobca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva o revolvingovom úvere svojím charakterom zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle citovaného ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva o revolvingovom úvere musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Preto súd pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom na strane žalovaného, ako aj pri aplikácii citovaného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého by súd v danej veci ako v spotrebiteľskej veci musel *ex offio*, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, vychádzal s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnej úpravy inštitútu premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Predmetná vec je totiž spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna

úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu občianskeho práva, a nie podnikateľského práva. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva, a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah, vrátane premlčania, by totiž v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepochybne predstavovalo zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Uvedenému záveru nasvedčuje aj novoprijatá právna úprava § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Hoci je táto úprava účinná až od 1. apríla 2015, súd ju použil ako interpretačnú pomôcku pri aplikovaní jednej z dvoch vyššie uvedených právnych úprav premlčania. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je na uplatnenie práva ako na uplatnenie práva zo spotrebiteľskej zmluvy potrebné aplikovať úpravu Občianskeho zákonníka, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Z oboznamovaných listinných dôkazov vyplýva, že žalobca Oznámením o zosplatnení zo dňa 01.12.2009 oznámil žalovanému, že uplynutím pätnástich dní od doručenia tohto oznámenia, sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy, pokiaľ bude žalovaný v omeškaní s ktoroukoľvek splátkou viac ako tri mesiace, pričom v zmysle uvedeného oznámenia ku dňu jeho spísania bol žalovaný s najstaršou splatnou splátkou v omeškaní 74 dní.

Z vyššie uvedeného Oznámenia o zosplatnení zo dňa 01.12.2009, aj s ohľadom na dátum, od ktorého žalobca požadoval priznať zákonné úroky z omeškania, jednoznačne vyplýva, že žalobca najneskôr od 21.02.2010 zistil, že žalovaný neuhrádza predpísané splátky. Teda najneskôr od uvedeného dňa sa dozvedel, že žalovaný si neplní svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o revolvingovom úvere, v dôsledku čoho sa stali splatnými všetky jeho záväzky z predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere, t.j. celý poskytnutý úver, vrátane dojednaného príslušenstva. Súd teda má zato, že premlčacia lehota začala plynúť už od doby, keď žalobcovi vzniklo právo vymáhať dlžnú sumu v súlade so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli súčasťou uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere. V článku 13 ods. 13.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere je upravený postup pri porušení Zmluvy o revolvingovom úvere, vrátane omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti tak, ako bol popísaný vyššie, pričom v zmysle článku 8 ods. 8.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere sa dlžník zaväzuje poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa. Žalobca teda vedel o tom, že žalovaný si neplní svoje povinnosti v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere (čo preukázateľne vyplýva aj z Oznámenia o zosplatnení zo dňa 01.12.2009), a teda mal reálnu možnosť uplatňovať si voči žalovanému svoje práva žalobou na súde. Keďže tak neurobil, plynula mu premlčacia lehota, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 16.04.2014. Z toho vyplýva, že právo žalobcu sa premlčalo najneskôr 21.02.2013, a teda žaloba bola podaná už po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Zo samotnej žaloby, ako aj oboznamovaných listinných dôkazov (Oznámenia o zosplatnení zo dňa 01.12.2009, Karty klienta) vyplýva, že splatnosť dlžnej sumy nastala najneskôr dňa 20.02.2010, a teda, že od 21.02.2010 (t.j. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia všetkých záväzkov žalovaného zo Zmluvy o revolvingovom úvere) musel mať žalobca vedomosť o tom, že voči žalovanému eviduje pohľadávku, a preto trojročná premlčacia lehota začala plynúť najneskôr 21.02.2010 a uplynula 21.02.2013.

Keďže žalobca podal žalobu dňa 16.04.2014, pričom jeho pohľadávka voči žalovanému zo Zmluvy o revolvingovom úvere je, ako bolo uvedené vyššie, v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka už premlčaná, žalobou uplatnený nárok na zaplatenie predmetnej pohľadávky nemožno priznať. Nakoľko vedľajší účastník na strane žalovaného v konaní vzniesol námietku premlčania, pričom súd by v zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bol povinný v danej (spotrebiteľskej) veci aj ex offa, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, súd z titulu premlčania nároku žalobu žalobcu zamietol. Pohľadávka žalobcu, ktorej splatnosť nastala najneskôr dňa 20.02.2010, bola ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) premlčaná, a preto súd žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy uplatnenej z titulu nesplatennej časti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o revolvingovom úvere. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť.

Výroky o náhrade trov konania sa opierajú o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého úspešný účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo a úspešný žalovaný si trovy konania neuplatnil. Pretože podľa § 93 ods. 4 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva i povinnosti ako účastník, má teda i právo nechať sa v konaní zastupovať a má aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, ak mu táto náhrada podľa zákona v danej veci patrí, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na strane úspešného žalovaného, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 €, ktoré v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“) pozostávajú z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 22.10.2015) po 71,37 €, z jedného režijného paušálu za rok 2014 vo výške 8,04 € a z jedného režijného paušálu za rok 2015 vo výške 8,39 €, t.j. spolu vo výške 159,17 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.